

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprei György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdelmények, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulható rendtelenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából szíveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdi-Vásárhelyre címezni.

A „Szekelyföld” kiadó-hivatala.

Visszapillantás.

(Vége.)

A hadügy is súlyos áldozatokat követelt a múlt évben a nemzettől. Nem volt ugyan háborunk, de az előkészület arra nagy mértékben megtörtént. Megszavaztatott a népfelkelési törvény, melynek értelmében 19 évtől 42 éves korig szükség esetén minden embernek fegyvert kell fogni. Elfogadtatott a közös hadsereg számára a Manlicher-féle fegyver, mely mintegy 50 millió frt újabb áldozatot követel. De ezek elől nem térhetett ki a nemzet, ha azt akarta, hogy a muszka invasiót készületlenül ne találja.

A közigazgatás terén legnevezetesebb alkotása a múlt évnek a községek és törvényhatóságokról szóló törvény. A gyakorlat fogja igazolni, hogy mennyiben felelnek meg a közszükségnek. Egy pontját azonban a szűkeblűség szülte, s ezen pontja által kormányunk le is tért a szabadelvűség és jogegyenlőség útjáról, mert nem mért egyenlő mértékkel, midőn a tanítói oklevélnek a törvényhatósági tagságra nézve nem adta meg azon értéket, melyet a többieknek; 24 ezer emberből álló nagy testületnek jogsérelme ez.

A közlekedést is a múlt évben helyesebb és öröndetesebb kerékvágásban mozgott az előző évekénél. Az új szervezés a tapasztalat szerint tapintatosan volt keresztülvive, mert kilométerenként 225 frt jövedelemtöbbletet mutatott a múlt év első 8 hónapjában. Mily öröndetes ez, ha meggondoljuk, hogy a 20 millió póthitelben az oroszlanrész épen a közlekedésügyi miniszteriumé volt!

A közoktatásügyet illetően, különösen a népoktatást tekintve, a hanyatlás éve volt a múlt esztendő. A nagymértékű és pazar fényvel kifejlesztett építkezés oda terelte az ügyet, hogy az 1885—6. évre a községi iskolák államsegélye igen sok helyre még nem fizettetett ki. S e miatt határtalan nyomornak voltak kitéve a községi tanítók. Bizony-bizony maig is fohásza lehet foglalni: „Népnevelés, jöjjön el országod.” A felsőbb oktatásnál is nagyon sok a kívánni való, de ezek részletezésébe most nem bocsátkozom.

Még sok nevezetes eseményről lehetne megemlékezni, melyek hazai történelmünkben méltó helyet fognak elfoglalni; de mivel ezek közvetlen hatással nem voltak és nincsenek a szekelyek s így városunk érdekére, mellőzöm. Azonban hazafias kötelesség mulasztása nélkül egyről nem szabad elfeledkeznünk s ez: az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület.

Minden magyar embernek szíve hevesebben kell, hogy dobogjon ez egyesület nevének még csak hallatára is, s kívánni kell, hogy az E. M. K. E. növekedjék a közművelődés terén oly terebélyes tölgfává, mely képes legyen minden időben a nem magyar érzelműek féktelen támadásával szemben diadalmasan megállani s a nagy nemzeti cél érdekében hatósan működni; kívánni kell, hogy a nemzeti érdekeink istápolására, fejlesztésére és megvédésére hivatott ténylezők vezérszavává legyen, mert arra céljánál fogva legméltóbb s két évi lankadatlan buzgalmánál fogva legjogosítottabb. Ha minden magyar embernek szent kötelessége, hogy a fennebbiek szívből kívánja, de nekünk szekelyeknek még ezen kívül a hála adóját leróni is edes kötelességünk. Igen, mert midőn a vámháboru kiütött, midőn zűrzavar és fejtelenség uralkodott a teendők nézve, ki lépett a kezdeményezés és a cselekvés terére? Ugy-e bár az E. M. K. E.? Izgatott a társadalomban az erdélyrészi s így a szekely ipar érdekében; megbízottakat küldött a helyzet tanulmányozása végett; erkölcsi támogatást nyújtott a kormánynál; iparkiallást rendezett Kolozsváron, hogy a Romániából kiszorult iparral a közönség megismerkedjék; piacot szerzett az asztalos-iparnak s szerzett volna a többinek is, ha segélyt és támogatást kérték volna. Ime! a súlyos helyzetben így kívánt segíteni ezen fiatal, de a nemzet közérzetében és rokonszenvében már is erős gyökeret vert egyesület. Az ipar érdekében kifejlesztett tevékenységéért úgy fejezhetjük ki hálánkat, ha egy szívvel-lélekkel pártoljuk s a nagy közönség

minden rétegére is ily értelemben hatni igyekezzünk.

Városunk múlt évi történetének főbb mozzanatait akarva elősorolni: szinte gondolkoznom kell, hogy mit is írjak, mert a nevezetes eseményeket illetően a múlt év városunk életében, kivéve a tüzesetek mindegyre megújulását, a hét sovány esztendő egyike volt. No, de mégis. Megérdemli a tüztöltő-egylet, hogy róla megemlékezzünk. Lelkesültséggel s az erős elhatározás már is komoly ténnyekben történt nyilvánulásával alakult újra ezen, városunk legégetőbb szükségén segítő egyesület. S erős hitem, hogy ez egyesület lelkesültségének tüze nem a szokásos szalmaláng, s hogy azzá ne is váljék, a főparancsnoknak s az egész parancsnokságnak erős kötelességérzetet, nagymértékű kitartást s követésre alkalmas példát kell az egyleti tagoknak mutatni.

Azonban minden egyleti tag legyen bár a lelkesültség megtestesülése, a kitartás rendíthetetlen oszlopa, úgy sem érhet a tüztöltő-egylet önmagára, a köteles tüztöltők közreműködése nélkül, ezért. Nem, csekély számánál s építkezésünk sajátosságánál fogva. Tartsa azért minden köteles tüztöltő, illetőleg városi polgár szent kötelességének s egyszersmind saját érdekének a tüzesetnél egész erővel működni s minden kitelhető módon az önkéntes tagoknak segítségére lenni. Ez közös érdek. A kapitány ur pedig alkalmazza szigorúan a tüzrendszeti szabályzatban előírt büntetést s akkor a tüztöltő-egylet élni és virágozni fog s a kapitány urat szigorúságáért áldani fogja a jelen és utókor.

Nem mellőzhetem még, hogy az olvasó-egylet újjászervezéséről is meg ne emlíkezzem. Érett gyümölcs volt a régi olvasó-egyesület, s ideje volt, hogy korhadtt fájáról lehulljon s helyét adjon a belőle kisarjadzott s nemes ápolással felkarolt új kaszinónak. Az olvasó-egylet mindenütt góczpontja a közműveltségnek s csak városunk képezne kivételt? Mutassa meg e város polgársága, hogy van érzéke a haladás és művelődés iránt s tömeges pártolása által — hisz az a 4 frt tagsági díj egy évi szellemi táplálékért úgy is nagyon csekély — virágoztassa fel az olvasó-egyletet. Önmagát becsüli meg azon közönség, melynek kaszinója virágzik.

Gordon.

Mi hír a nagyvilágban?

A vámtárgyalások Romániával még mindig csak nagyon lassan haladnak. Mindkét fél attól tart, hogy azok a nagy nehézségek, amelyek már a tárgyalások első napján mutatkoztak, még sok bajt fognak okozni. Ezek

a nehézségek: a legtöbb kedvezményben való részesítése a monarchia iparcikkeit és a román gabona és marha behozatalára vonatkozó vámrendszer. Ez utóbbira nézve már múlt évi májusban, a bukaresti tárgyalások alkalmával lényeges differenciák merültek föl, a mennyiben a román kormány akkor azt követelte, hogy a gabona vámmentessége ne csak a határforgalomra szorítkozzon, hanem vétessék fel a tarifába is. Ezt az engedményt nem tehették meg akkor és — ha a románok fenntartanak a követelésüket — nem tehetjük meg ma sem. Nagyon valószínű, hogy a tárgyalások e legfontosabb pontja fölött már legközelebb döntenek. Ettől függ, hogy létre jön-e az annyira kíváncsított vámszerződés vagy továbbra is pusztul a vámháboru. — Bécsből távirják január 9-ről: A Romániával kötendő vám- és kereskedelmi-szerződésre vonatkozó konferencia folytatta tárgyalásait s a mai ülésen, mely délután 2 órától esti 6 óráig tartott, befejezték az érdemleges részét. A román szakeladók ennek következtében kedden haza utaztak Bukarestbe, de Sturdza miniszter még továbbra is Bécsben marad. A magyar kormány megbízottjai hasonlóképpen január 13-án, csütörtökön térnek vissza Budapestre. — A tárgyalás eredménye elég kedvező, a mennyiben a főkérdés a legtöbb kedvezmény kérdése, formailag nem fog nehézségeket okozni, ha a részletes tárgyalások kielégítő eredményre vezetnek. A román kormány megbízottjai a részletes tárgyalásokra vonatkozólag ez idő szerint nem bírnak kellő utasításokkal s ezért valószínűleg két hét múlva ismét visszautaznak Bécsbe, hogy megkezdjék a szerződés részleteinek letárgyalását.

A háboru előjelei. Európa készülődik, fegyverzőre tölti be a levegőt. A hírlapok ugyan csak verik félre a vészharangot. A kormányok békét prédikálnak, de azért lázassággal szaporítják a hadseregek létszámát. Mint kétségtelen bizonyosságot hirdeti a sajtó, hogy háborunak lenni kell, de hogy kik fogják azt viselni, a hypothesisok homályába van burkolva. A háborúról is el lehet mondani, mit II. József császár egy lehullott meteorra íratott volt, hogy: „Sokan sokat, mindenki valamit, senki eleget nem tud róla.” Benne van a háboru a levegőben, éri azt mindenki s tudja azt minden gondolkodó ember, hogy ez, ha kitör, egy oly világháboru lesz, minőt nem mutat fel a történelem. Franciaország harcolni akar Németországgal, az orosz terjeszkedésnek Ausztria-Magyarország áll útjában. Az ellentéteket csak tüzzel és vérrel lehet kiegyenlíteni. Nem kell ahhoz nagy politikai talentum, csak hozzávetőleg is ki lehet számítani azon borzasztó következményeket, miket egy ily világháboru fog előidézni. Ha Franciaország győz, a német birodalomegység rombadul; ha pedig a német fegyvereknek kedvez a szerencse, a győzelemnek olyannak kell lenni, mely a szépen virágzó Galliát talán évszázadokra visszavessze. Oroszország győzelmével mi sem állana többé útjában a pánszlávizmusnak s az orosz uralom ellenállhatatlan törte utat magának Európában és Ázsiában egyaránt, míg ha megveretnék, a cárizmus romba dülne. Egy oly háboru, hol nem csak nemzetek, hanem egész népfajok kelnek egymással harczra az újabb

kor öldöklő fegyvereivel, rettenetes lesz. Érzik ezt a hatalmak s fenn akarják minden áron a békét legalább addig tartani, míg elég erősnek érzik magukat a nagy harc megvívására; igyekeznek a katasztrófát, a míg lehet, elhalasztani.

A bolgár válság. A bolgár fejedelemség úgy egy lépéssel sem közeledett a megoldás felé. A küldöttség a hatalmasságoknál szíves fogadtatásra talált, mindenütt biztosították a legőszintébb rokonszenvről, néhol tüntettek is erősen mellette, mindenütt kaptak jó tanácsot eleget, de fejedelmek még maig sincs. A kit a bolgárok akarnak, azt a hatalmak nem akarják Oroszország iránti tekintetből s a következményektől való félelemből; a kit meg Oroszország ajánl, az a bolgároknak nem kell. A küldöttség folyó hó 9-én tisztelt Flourens francia külügyminiszternél, ki szintén jó tanácsokkal látta el, de nem sok jóval biztatta. Innen a küldöttség valószínűleg Konstantinápolyba fog utazni. Egy távirat szerint Oroszország a bolgár trónra Vagorides herceg (Aleko pasa) fiát fogja ajánlani.

K.-Vásárhely, 1886. jan. 9.

Tekintetes szerkesztő ur!

A mai napon egy igen szép gyűlés lefolyásának voltam hallgatója; engedje meg, hogy arról az érdeklődő közönséget becses lapjában értesítem.

Még ma is vannak, a 19-ik század szegényére, olyan egyének, kik nem hogy erejükhez mért segílyvel igyekezzenek a közjólétet emelni, e haza, e nemzet nyomorultjait felségelni, hanem a helyett önző lelkük a nagyvilági nézeteket távolról sem ismerő s a humanitást sárba tipró sötét gondolatokkal áradoz.

Midőn e lelki szegénység felett fájdalommat és részvétemet fejezem ki, nem tehetem, hogy másfelől a legteljesebb elismeréssel és hálával ne adózzak annak, a ki a kényelmet, anyagi javait, sőt életét és egészségét is kockáztatva, mindent megtesz azért, hogy e hazának ne legyenek nyomorultjai, hanem legyen elviselhető az élet terhe mindnyájuknak, tudván, hogy csak úgy boldog a haza, ha népe jólétnek örvend.

Baró Szentkereszty Stephanie, városunk diszpolgárnője, a farsangi vig évadot közöttünk tölti, hogy a vezetése alatt szép virágzásnak indult human intézetek ügyeit böles tapintatával előbb-előbb vigye.

Az említett napon az „Erzsébet” árvaház választmányi gyűlése tartott meg szépszámu közönség jelenlétében.

A gyűlési pontok nevezetesebb részei a következők voltak:

A királyné Ő felsége, mint az intézet védnöke, az intézet kezelő bizottmánya által felséges névpapja alkalmából küldött üdvözlő iratra királyi köszönetét táviratilag tolmácsolhatta, melyet a gyűlés felállva hallgatott és hódolattal vett tudomásul.

Polyán község az intézet részére évenkénti segélyként három-három forintot ígért, mely kötelezettségét hosszabb időn keresztül nem teljesítette. Midőn erre felszólítottat, azon választ adta, hogy azt hitte, miszerint a tett ajánlat nem fogadtatott el. Ez már logika. Egy human intézet, mely könyöradományokból tartatik fenn, ne fogadja el a felajánlott segélyt! O quanta species! mi lesz a világból?! — Feltételezem e község képviselőtestületéről, hogy ez ajánlatát annyival is inkább teljesíti, mint hogy már két árvája felnevelésével vette igénybe az intézetet.

Elnök báróné bejelenti a bizottságnak, hogy a királyné Ő felségének felséges születésnapja alkalmából egy taplószőnyeg, Trefort miniszter urnak pedig egy tamburirozott küldetett az újv alkalmából, bebizonyítandó Ő felsége és a miniszter ur előtt, hogy intézetünk nem kisasszonyokat, hanem szerény és kitünő munkásokat nevel úgy a női ipar, mint a gazdasszonyág terén.

Igen fontos és az intézet kezelő bizottságának Kézdi-Vásárhely város iránt érzett háláját legfőnyesebben igazoló tényt követett el akkor, midőn kimondotta a bizottság, hogy Kézdi-Vásárhely város képviselőtestületé-

nek, minthogy az intézetet fennállása óta segélyezte és segélyezi, megadja azon jogot, hogy az intézetbe, mint az 1000 ftos alapítók, egy árvalányt tetszése szerint helyezzen el.

Kézdi-Vásárhelyről jelenleg is hat növendék van, kiket a bizottmány okmányai alapján felvett az intézetbe. E rendszer ezután is mindig fennáll, de megles a városi képviselőtestületnek azon joga, hogy azokon kívül, kiket a bizottmány felvesz, tetszése szerint egyet ő is [beteheessen. Szóval egy hely Kézdi-Vásárhely város helye, mely felett ő rendelkezik.

Gratulálunk a bizottságnak ez előékenységeért s viszont hisszük, hogy a városi képviselőtestület eddig tanusított pártfogását és segélyét ezután is kész örömmel nyújtja. A jó tett nem szorul elismerésre; mint látszik, az idő ugys önként meg-hozza azt.

A Hadnagy János-féle ügyben foganatosított árverésről szóló jelentés helyben hagyó tudomásul vétetett.

Az 1887. évi őszi gyűjtés tiszta pénzbeli értéke a költségek levonásával 117 forint 20¹/₄ kr.

Az intézet tanerői az országos tanítói nyugdíj-alap tagjai közé beirattak s a kezelő bizottság az ötillető évi illetéket fizetni magát kötelezte.

A karácsonyi adományok kimutatása beterjesztetvén, hirlapilag is megköszönni határozottatott.

Nagy elismeréssel vette tudomásul a kezelő bizottság Györbíró Dániel kökösi tanító és több odavaló urhölgy azon jdicseretre nem szoruló szép tettét, hogy az intézet javára minden felkérés nélkül egy estélyt rendeztek s annak tiszta jövedelmét, 12 ft 80 krt, beküldötték. Eltesse Isten soká az ily nemes gondolkozásu egyéneket!

Intézeti igazgató beterjesztette a szolgálatba lépett növendékek 1887. évre szóló elhelyezési kimutatását, Jövahagyatott, s a kik a növendékek évi díjáról hátrálékban vannak, számolásra felszólítandók.

Bejelentetett a gör. keleti növendékek vallási oktatása tárgyában tett intézkedés, melynek eredménye lett ugyan, de erről a gör. keleti esperes, Koltofeán Demeter ur, rangján alólinak tartotta szintén hivatalosan értesíteni az intézet igazgatóságát. Pedig az ő műveltsége, társadalmi állása feltennünk nem engedi, hogy ez eljárását ő maga is helyeselné.

A róm. kath. kebli egyháztanács egy ingyen sirhelyet ajánlott fel az intézet róm. kath. nvendékei részére, mit Jakabos Ágoston egyházi algondnok ur tisztelettel hozott a bizottság tudomására. A nemes egyháztanács, mint szintén human testület, kötelességszerűen jár el, midőn a testvér egyesületet bármilyen tekintetben is támogatja. Méltó az elismerésre.

A székelly közgazdasági és közmívelődési egyesület, mely Háromszékmege érdekei iránt ez ideig látható és élvezhető ténykedést nem fejtett ki, holott innen is számos tagja van, hogy legyen alkalmá telteni, falkéretni határozatott, hogy az intézetet segélyezni sziveskedjék.

Roth Mórnak, ki a paplanvarrást ingyen tanította be az intézet növendékeinek, elismerő köszönet szavaztatott.

Az intézet épületei 12 évre 7950 ft erejéig az első magyar általános biztosító-társaságnál lettek biztosítva. Jövahagyó tudomásul vétetett.

Több fontos kebli ügy megbeszélése és elintézése után a gyűlés, lelkesen megjelnevezve fáradhatatlan elnökét, Br. Szentkereszty Stephaniet, erő, egészséget és kitaratást kívánva szép, de nehéz feladatá teljesítésére, szétoszlott.

Veritas.

A csikszeredai polgári dalegyelet.

Sok meghiusult kísérlet után a folyó hó 9-én tartott közgyűlésen végre megalakult a polgári dalegyelet.

A közgyűlést megelőzőleg a dalegyelet elnökelt a Hymnust, mely után lapunk szerkesztője Sprenoz György a zene történetét röviden vázolta, ismertette a dalegyelet

célját s végül indítványozta, hogy a gyűlés vezetésére korelnöknek Baktsi Gáspár kir. közzegyző és jegyzőnek Kiss Gábor királyi számtiszt kéreessenek fel, kik a közgyűlés általános helyeslése között székeiket elfoglalván, korelnök egy szép és eszmedus beszéd után a közgyűlést megnyitotta és a meghívó sorrendje szerint enunciatla a közgyűlés azon egyhangú határozatát, hogy polgári dalegyletté alakult.

Ez után az alapszabályok tárgyalása következett, melyek egy általánosságban, mint — csekély módosítással — részleteiben is elfogadtatván, a tisztikar és választmányának titkos szavazással leendő megválasztására került a sor.

Korelnök a szavazatok beszedésére Domokos János elnökle alatt Lakatos Mihály és Szacsvey Imre tagokból álló bizottság kiküldését indítványozta, — mit a közgyűlés elfogadott — s addig, míg ezen bizottság működését befejezi, a gyűlést felfüggesztette.

A beadott szavazati lapok számbavétele után korelnök a gyűlést megnyitván, Domokos János bejelentette, miszerint összesen 35 szavazat adatott be, melyek szerint legtöbb szavazattal megválasztattak: elnöknek: Baktsi Gáspár; alelnöknek: Nagy Sándor; titkárnak: Kiss Gábor; igazgatókarvezetőnek: Sprenoz György; gazdellenőrnek: Szabó Lajos; pénztárnoknak: Leicht Károly; választmányi tagoknak: Domokos János, Szacsvey Imre, Lakatos Mihály, Szabó Miklós, Deák Ignác, Kiss Lajos, Hajnód Ignác, Nagy Domokos.

Közgyűlés a megválasztottakat zajosan megéljenezte.

Több tárgy nem lévén, a jegyzőkönyv hitelesítésére Jerzsák János és Barcsay Károly kéretett fel, mely után Baktsi Gáspár elnök a maga és tisztviselői társai nevében megköszönte a közgyűlés bizalmát s lelkesítette a működő tagokat szorgalom, pontosság és kitartásra, mert ők vannak hivatva az egyelet szép céljait megvalósítani; ezután a gyűlést bezárta.

Ismét felharsantak a dörgő éljenek és a dalegyelet működő kara befejezésül két darsbot énekelt, mely után a gyűlés szétoszlott.

A dalegyeletnek eddig három alapító, 17 pártoló és 18 működő tagja van, de remélhetőleg még számosan fognak beiratkozni.

10-én este 7 órakor a dalegyelet működő kara az elnöknel és igazgatónál két-két dal eléneklésével tisztelegett.

Azt hisszük, hogy ezen egyeletnek szép jövőt jósolhatunk, mert arról értesültünk, hogy a működő tagok példás pontossággal és lelkiismeretes buzgósággal járnak hetenként háromszor a dalgyakorlatokra.

Minden kezdet nehéz; azonban a rövid idő alatt elért eredmény szép reményekre jogosítja a tagokat, csak továbbra is kitar-tók és pontosak legyenek.

Észrevételek

„Tanulmány a felekezetenküli iskolákról” czimú cikkre.

Jelige: A műveltségnek egyik kiváló tulajdonsága: tisztelni mások véleményét, meggyőződését, vallását és nyelvét.

Schlauch Lőrincz.

A választott jelige jelzi álláspontomat; tisztelem a cikkíró véleményét, meggyőződését, — feltéve, hogy az, a mit irt, valóságilag meggyőződése — habár cikkének sem irányával, sem szellemével egyet nem értek; nem, mivel nagymértékű türelmetlenség, hogy ne mondjam felekezeti gyűlölség, ri ki minden szavából, s mivel nem tartozik érényei közé mások véleményének tiszteletben-tartása. Cikksorozata tehát legméltóbb válasz ez volna: tartsa meg s boldogítsa a hite. Azonban az egyoldalságot nagyon is magán hordó tanulmánya oly színben tűnteti fel a felekezetenküli iskolákat, mintha azok a vallástalanság terjesztői volnának, s cikkének szelleme, hogy csak az egyház van hivatva az iskolákra felügyelni; s mint-hogy a mit mond, azt általánosságban mondja s így minden községi iskola részéről a sötétség szellemétől sugalt megistiztetésben, így szó nélkül hagyni nem lehet. Nem védelmére kelek a felekezetenküli iskoláknak,

mert ez egyértelmű volna annak beismerésével, hogy a vádnak legalább látszólagos alapja van; csak a szülőkre való tekintetből kell ama tanulmányban napvilágra jutott felfogás ellen óvást emelnem, nehogy vagy egy mélyebb vizsgálódáshoz, sokoldalú körültekintéshez nem szokott szülő a pillanatnyi hatás alatt megmetyéltessék. Ezen kötelesség elől, bár igazán ohajtottam volna, a tanulók, a szülők s a népnevelésügy érdekét tekintve, ki nem térhetek.

Az alkotmányos korszak helyreálltával nemzetünk nagyjai azonnal sürgették a népnevelés rendezését és hangsúlyozták annak sürgősségét. Mindenki tudja, hogy 1868. előtt a népnevelésügy kizárólag a felekezetek kezében volt, de az elhagyatott állapotban lévén, nem felelt meg a nemzet aspiratioinak, nem a kor kívánalmainak; ez volt oka, hogy a nevelésügy felé fordultak nemzetünk igaz barátjai. Br. Eötvös József, midőn az 1868. évi 38. t.-cikket a képviselőház asztalára letette, többek között így nyilatkozott: „Mai időben, teljes meggyőződéseim szerint, minden áldozat, melyet az anyagi érdekek előmozdítására teszünk, közlekedési eszközeink javítása, pénzügyeinket szabályozó törvények, mind nem fognak célhoz vezetni, még az anyagi érdekek terén sem, ha nem gondoskodunk mindenek előtt a népnek értelmi neveléséről.”

„A népnek értelmi nevelésében fekszik legbensőbb meggyőződéseim szerint ezen haza egész jövője.”

Nyári Pál pedig, az országgyűlés egyik legkiválóbb tagja, jelzett törvényjavaslat vitatása alkalmával így szolt: „A népnevelés ügyében hozandó törvénnyel fogunk föllépni azon színvonalra, melyen azt mondhatjuk, hogy mi magyarok a többi nagy nemzetekkel együtt a civilizált nemzetek közé tartozunk.” És így többen.

Ezen és ehhez hasonló nyilatkozatok tehát világosan bizonyítják, hogy a nevelésügy hazánkban nem volt az öt megillető színvonalon. A rendezés kérdése, törvény alkotása tehát elodázhatlan volt.

Igaz, hogy akkor is a jelzett törvénynek ellenségei voltak a hitfelekezetek, különösen a kath. egyház, abból indulva ki, hogy az iskola az egyház lánya s az iskola feletti közvetlen felügyeletet kizárólag az egyház van hivatva teljesíteni. Ezen felfogással szemben Nyári Pál következő elvi s általános, élénk helyesléssel kísért kijelentést tette: „En az gondolom, hogy a nevelés ügye az állam ügye, és nagy tévedés volna azt hinni, hogy ebben külön privilegiuma van egyik vagy másik vallásfelekezetenek.”

„En a valódi, az igazi elvre állítom a vallásfelekezeteknek e részbeni jogát, a mely nem egyéb, mint az egyének joga. Ha egy államban az egyének joga biztosítva van, ezzel biztosítva van a vallásszabadság is az államban, és így ez értelemben biztosítva van nemcsak a vallásfelekezeteknek, de minden társulatoknak részére is azon szabadság, mert hiszen a vallásfelekezet sem egyéb, mint szabad társulat. Ennélfogva a két eszmét nem akarom összezavarni.”

Világos tehát, hogy a n. o. törvényalkotással nem az volt a cél, hogy a hitfelekezetektől az iskolafenttarthatás joga teljesen elvessék, mert azt a jelzett törvény 10. §-a sértetlenül fentartotta, hanem határozottan az, hogy azon iskolák, melyeket a felekezetek a kor színvonalának megfelelően fenn nem tartanak, vagy fentartani nem tudnak, vegyék igénybe a községek vagy az állam segélyét, s így a nép műveltsége, nevelése, mely az állam fennállásának és a nemzet jövőjének legbiztosabb támasza, általánosíttassék. Az pedig, hogy a hazának értémes, mivel polgárai legyenek, az államban nemcsak joga, de egyik legfontosabb kötelessége. Sőt a jelzett törvény nagy súlyt helyezvén a vallásoktatásra is, a felekezet nélküli iskolákban is az 57. §. értelmében törvényileg gondoskodott, hogy a tanulók hit- és erkölcsani oktatásban részesüljenek, kimondván, hogy: „A közs. elemi népiskolákba minden hitfelekezet gyermekei járhatván, hiveik hit- és erkölcsani oktatásáról az illető hitfelekezetek tartoznak gondoskodni.”

És azt igazságszeretettel Ebháti ur sem állíthatja, hogy a felekezet nélküli iskolákban még gondolatban is korlátoztatnának a papok, hogy hivaik vallásoktatásáról belátásuk szerint gondoskodjanak, sőt minden ilyen iskolában működő tanító saját lelkiismerete, vallásos érzése, de a fennálló törvényeknek és utasításoknak hatása alatt is a tanulóknak az erényességre szoktatásával s erkölcsi érzületük fejlesztésével segítségükre, támogatásukra siet.

(Vége következik.)

—J—

A csiksomlyói olvasó-köréről.

(Válaszul a „Székely Nemzet“-nek.)

A „Székely Nemzet“ folyó évi január 1. számában a csiksomlyói olvasó-kör közgyűléséről tudósítás jelent meg, melynek végén valótlán és a czélon tullóvó észrevételek foglaltatván, hallgatással nem mellőzhetők. A csiksomlyói olvasó-kör soha pártszínezetet nem öltött, a kevés számú tagok egymásnak politikai hitvallására nem reflectáltak; a körben pártszínezetű vitatkozások nem folytak s a kör, a mennyiben csekély anyagi helyzete engedi, minden pártszínezetből egy-egy közlőnyt járát; ennél fogva tudósító e szerény olvasó-kört helytelenül denunciálta egy politikai párt clubjának.

Azon körülmény, mely a közgyűlésen a lapok megrendelésénél felmerült, nem egyébre, mint azon finansziális helyzetre vonatkozott, mely szerint a költségőirányzat számadatainál fogva egy lapnak ki kellett maradnia, ha csak defizittel nem akartunk volna indulni. No demelyik lap maradjon ki az eddig járattottak közül? Legtermészetesebb indokul az hozattott fel, hogy a legkevésbbé olvasott lap maradjon ki.

Ha már most a körben az tapasztaltatott, hogy a legkevésbbé olvasott lap esetleg épen a drága „Nemzet“, melyet a tudósító által ugynevezett hivatalbeli „mameluk“-ok még kevésbbé olvasnak, mint mások, hanem első sorban az ellenzéki vagy független állású lapok után kapkodnak: ebből épen az nem következik, hogy az olvasó-kör, inkább egy párt clubjának, mint az értelmiség gyűhelyének látszik lenni, miként nem akarjuk ezt ráfogni pl. a csikszere dai ur casinóra, hol a „Nemzet“ hasonló figyelemben részesül. Furcsán is hangzik tudósítónak azon okoskodása, — melyet a szerkesztő ur is vonal alatti újévi gratulációjában magáévá tesz — mely szerint ők az „értelmiség“ conditio sino qua non-jául állítják fel azt, hogy az olvasó-kör, illetőleg olvasó-köri tag — ha intelligens ember akar maradni — rendeljen meg és olvasson szabadulvó lapot.

Ezek után indítatva érzem magamat a csiksomlyói olvasó-kör részéről a pártclubra vonatkozó vádat, az intelligens jelző cynicus alkalmazását, valamint a szerkesztő ur gratulációját is, melynek — miután az elnökség nem maga az olvasó-kör és megfordítva, az olvasó-kör nem maga az elnökség — különben sincs semmi értelme, illő tisztelettel visszautasítani.

Az olvasó-köri elnökség.

Hétfalu erdő- és regale-ügye.

A hétfalusi csángómagyarok évszázadok óta közjövdelemről megfosztva nyögtek a szász omnipotencia nyűgei alatt. Most azonban egy szebb jövődjő hajnala derült fel e sokat szenvedett népre, mert Brassó városával az erdő- és regale-ügyben — dicseretükre legyen mondva — elég méltányosan kiegyeztek.

Ugyanis a hét község mintegy 46 ezer kat. hold erdeje egyharmad részben Brassó városának, kétharmad részben pedig a hét községnek háboríthatlan, örök tulajdonul osztatik fel.

A korcsma-, malom-, ványolójog megváltása, illetve örök ároni vételára Brassó városától a községeknek 31 évi törlesztés mellett a következő becsértékben állapított meg:

1. Zajzon közs. fizet a regaleért 16,000 frtot,
2. Tatrang „ „ 50,000 frtot,
3. Pürkerecz „ „ 15,900 frtot,
4. Hosszufalu „ „ 150,000 frtot,
5. Csernátfal „ „ 50,000 frtot,
6. Türkös „ „ 50,000 frtot

Brassó városának a kikötött feltételek mellett.

7. Bácsfalu községe pedig, mint unicum, kiváltságosan azt akarja, hogy erdőterületét, korcsma- és malomjogát váltsa meg neki az ország, azon tévhitben élván, mintha ez esetben mégis ő lehetne az örök tulajdonos. Pedig hát tudnia kellene, hogy a kiváltságok kora rég lejárt, de meg azt is, hogy Hétfalu a kiegyezés előtt csak az erdőügyben elpelelt már mintegy 50,000 forintot és pedig kívánt siker nélkül!

Meghívó.

A magyar szent korona orsz. vörös kereszt kézdivásárhelyi fiók-egyletének 1887. január 16-án 1/2 órákor Kézdi-Vásárhelyt a tanácsház nagyszobájában tartandó évi rendes közgyűlésére az alapító és rendes tagokat, valamint azokat, kik e szent ügy iránt érdeklődnek, bizalommal meghívjuk.

A gyűlés főbb tárgyai lesznek:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. A jegyző évi jelentése.
3. A pénztárnok évi zárszámadása.
4. A tagoknak kisorsolása és újra választása.
5. Folyó ügyek, indítványok.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. jan. 8.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Vajna Károly
jegyző.

Meghívó.

A Kézdi-Vásárhely városi és vidéki „Rudolf“-kórház folyó évi rendes közgyűlése 1887. január 16-án d. u. 1/2 órákor Kézdi-Vásárhelyen a tanácsházban fog megtartatni, hova az alapító és rendes tagokat s mindazokat, kik e nemes ügy iránt érdeklődnek, bizalommal meghívjuk.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. Titkári, orvosi, gondnoki, pénztárnoki és számvizsgáló bizottsági jelentések.
3. A jövő évi költségvetés előterjesztése.
4. Bizottság kinevezése a jövő évi számadás megvizsgálására.
5. A minisztérium által megerősített alapszabályok bejelentése.
6. Több folyó ügy elintézése és indítványok.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. jan. 8.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Erdélyi Károly,
titkár.

Különlék.

— A király Erdélyben. Az idei nagy hadgyakorlatok Déva és Szászváros között fogtak megtartatni. A hadgyakorlatokon valószínűleg a király is jelen lesz.

— Kézdi-Vásárhelyt a kereskedő-ifjúság segélyegyletét alakított. A folyó hó 9-én tartott alakuló gyűlésen a tisztikart következőleg alakították meg: elnök: Fejér Antal, alelnök: Bándy István, jegyző: Fejér János, pénztárnok: Wértán Béni, ellenőr: ifj. Kupán József. Határozatilag kimondatott, hogy az egylet testületileg belép a kézdivásárhelyi olvasó-egylet kötelékébe azon esetben, ha a kaszinó 50 frt tagsági díj mellett az összes kereskedő-ifjúságot befogadja. Mi ezen ajánlatot elfogadhatónak tartjuk s gratulálunk a kereskedő-ifjúság nemes törekvéseihez.

— Három tüzeset történt Csik-Szeredában egy hét alatt. 6-án meggyult a Veress Lajos városi tanító istállója, 7-én Szultán Lázár mészáros udvarán egy rakás szalma, és épen midőn e sorokat írnám, ismét tüzet jelez a tűzoltóság; ismét Szultán Lázárnak a köistállója belőlről gyúlt meg és csak a tűzoltók derekas működésének köszönhető, hogy a tüzet elfojtani és a várost nagyobb szerencsétlenségtől megóvni lehetett. Kétséget sem szenved, hogy mind a három esetben gyújtogatásból eredett a tűz s ezért a rendőrkapitány polgári őrséget, a tűzoltó-parancsnokság pedig tűzörtséget rendelt ki, melyek egész éjen át bejárák az utcákat és

ébrelen örködnek. Éjjelenként a tűzoltó szerelvények és a fecskendő a tűzoltósági őrtanya előtt vannak kiállítva, hogy szükség esetén azonnal kéznél legyenek. Városunk lakói a legnagyobb izgalom között töltik az éjéket, mert a sok helyen sűrűen épült legnagyobb részben zsidó- és deszkafüdeli épületek között szélben igen gyorsan terjedne a tűz, úgy, hogy a lakosok magukat és övéiket is alig volnának képesek megmenteni.

— Nagy hajtóvadászat volt folyó hó 9-én a soósmezei erdőben; a vadászat eredménye két medve és két őz; az egyik medvét K. F. ur, a másikat egy olasz munkás ejtette el.

— A „Csikszere dai polgári olvasó-kör“ folyó hó 15-én az „Arany csillag“ vendéglő nagyszobájában saját pénztára gyarapítására zártkörű házas táncmulatságot rendez. Belépti díj: személyenkint 50 kr, családjegye 1 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté fél 8 órákor. Ételek és italokról s azok pontos kiszolgálásáról, úgy ruhátárról gondoskodva van.

— Érdekes páros viaskodás. Csik-Szeredában három előadást tartott egy Müller Vilmos nevezetű erőművész; erőmutatványai valóban meglepők voltak, de legérdekesebb volt a folyó hó 9-én tartott bucsu-előadásnak azon része, midőn a vasgyuró egy helybeli oláh legénygyűléssel bírokra kelt, mely utóbbi arra vállalkozott, hogy az erőművészt a kiltűzött 100 frt díjért birkozásközben a földhöz üti. 9-én délelőtt jelentkezett a rendőrkapitánynál s kinyilvánította, hogy ő hajlandó megbirkózni, ha a 100 frtről biztosítva lesz, s ha semmi bántódása nem lesz azon esetben is, hogyha erősen a földhöz találna ütni a komédiás urat. Este alig várta már a közönség, hogy a birkozására kerüljön a sor.

Végre a cseugyűléssel jel adatott s mindenki az ajtóra szegyezte szemét, melyen a műkedvelő athleta megjelenendő vala. Rövid szünet után általános derűtség között belépett s míg a placzra ért, teljes nyugodtsággal gyűrt fel inge ujjait. Most az erőművész lépett elő és megmagyarázta a birkozás szabályait s kérdezte a közönséget, hogy azonnal leterítse-e, vagy előbb játszodjék vele? s midőn a közönség egy része a mulatság kedvéért igen-nel felelt: szembe állott a két ellenfél és kezét adott egymásnak s körülbelül két percig dulakodott; rövid szünet után másodszor is összetűztek és ismét két peroznyi birkozás után szétmentek; végül harmadszor fogták meg egymást, azaz hogy csak a vasgyuró az oláh legényt — mert ez annak vastag karját nem is tudta megfogni — és egy fordítással a földhöz eszközölte. A legyőzött restelte egy kissé a dolgot, de mégis büszkén lépdelt ki, hogy neki volt kurázsija megbirkózni. Eredeti volt az is, hogy a birkozás előtt kijelentette a vasgyurónak, miszerint ő nem kívánja az egész 100 frtot, hanem fele maradjon a komédiás urnak.

— Brassó megye hétfalusi járása községi szervezkedése. Az 1886. év december havi 30-kával lett befejezve Bácsfalu, Türkös, Csernátfal, Hosszufalu, Tatrang, Zajzon és Pürkerecz községeinek szervezkedési nagy munkája, mert a törvény szerint a hároméves mandatum lejárt. Minden községben a községi képviselő tagjainak esedékes része kisorsoltatott s a tagok újból megválasztattak. Minden községben az ujlőljárók, tisztviselők hol kisebb, hol nagyobb küzdelem mellett megválasztattak. Mi tagadás benne? a korteskedés itt-ott el nem maradhatott, ámbár a hat község általában véve meglehetősen békés szellemben ejtette meg a községi tisztviselők választását. Zajzon azonban úgy tett hetekig, mintha nem is egyszerű községi tisztviselőket, hanem talán inkább országgyűlési képviselőt készült volna választani, csapon tartván a hordókat. Az élelmes csángómagyar ügyesen le is főzte a községi tisztviselőjelölteket, mert a jobb- és balzsebeken kétféle pártbeli névsort rejtegetett s így itt az egyiket, amott a másikat vonta elő; természetesen mind a két helyen jól evett és ivott.

— Választás. (Beküldetett.) Szentkatolna községében folyó hó 10-én ejtetett meg az egyháztanács és iskolaszéki tagok választása. A szépszámu gyűlésen Bálint Károly

főesperes kanonok elnökölt. Megyebirónak újból Szabó József választatott meg, ki, dacára annak, hogy egy ízben már a püspök ur ő nagyméltósága által ez állásától fel lett függesztve s e választásra nézve is ki lett általa mondva, hogy semmi áron se választassék meg, nem állotta azt újból elfogadni. Hogy minő jellem, könnyen megérthető e törpe önzéséből is. Egyháztanácsi tagoknak Györbiri András, Bánfi Benedek, Fülöp István (veres), Elekes József, Benke Dénes, Nyáguj András, Szabó István, Györbiri Sándor választattak meg. Egy választó.

— A függő államadósság ellenőrzésére küldött országos bizottság Bécsben, 1887. évi január hó 5-ik napján tartott XXVIII-ik ülésében az államjegyek forgalmi összegét 1886. évi december hó végével következőnek találta: A bizottság saját feljegyzései alapján a tulajdonképeni államjegyek összege: 1 forintokban 69,287,610 forint, 5 forintosokban 116,243,045 frt, 50 forintosokban 158,645,900 frt, összesen 344,176,555 frt. A közös pénzügyminisztérium hivatalos közlése szerint a sóbányákra bekebelezett és forgalomban lévő zálogjegyek összege 67 millió 822,162 frt 50 kr, összesen 411,998,717 frt 50 kr.

— „Képes Folyóirat“ czímmel új folyóirat jelenik meg Budapesten a Franklin-társulat kiadásában. Az igen díszes kiállítású füzetek nagy 8-ad rétet alakban a „Vasárnapi Ujság“, a magyar közönség minden rétegében elterjedt, évtizedek óta közkezelettségnek örvendő képes lap közleményeit és képeit hozzák s havonként kétszer jelennek meg. Minthogy e folyóirat tartalomra nézve ép oly dus és változatos, mint a „Vasárnapi Ujság“, azt hisszük, fölösleges minden bővebb ajánlat s a czélszerű füzetes kiadás a „V. U.“-éhoz hasonló pártfogásban fog részesülni.

— Helyreigazítás. A 6278—1886. sz. árverési hirdetményi kivonatban Bodor István végrehajtást szenvedő helyett tévesen Bodor István szedetett, mit ezzel Bodor Istvánra kiigazítunk.

A kézdivásárhelyi „Rudolf“-kórházról.

Decz. havi gondnoki jelentés.

A magyar szent korona országai veres kereszt egylete központiszívélyességegyezése mellett fennálló kézdivásárhelyi „Rudolf“ kórházra vonatkozó deczemberhavi gondnoki jelentésem a következőkben van szerencsém előterjeszteni:

Decz. hó végével Baló László számvevő ur a kórháznál levő ellenőrzési könyveket számbavéve, lezárta s azokból a következő eredmények tüntek ki:

December hóban Petőfalva, Lemhény, Sárfa, Körös, Szörce, Páké, Papolcz községekből folytak be termények és pénzbeli gyűjtések, melyek hirlap utján és a főápolónő általi nyugtával nyugtázva lettek.

Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete is 3 négyzs. régi őfát újból adományozott.

Perselypénz gyűlt december végéig 3 frt 74 kr.

Október hóban ápolattott 24 beteg, elbocsátatott 18, meghalt 1, maradt ápolás alatt 5; ápolási nap volt 546, a 50 kr — 273 frt — kr; ebből ingyenes ápolási nap 5, a 50 kr — 2 frt 50 kr; ezt levonva, maradt 270 frt 50 kr.

Kovács Károly pénztáros ur havi forgalmi kimutatása.

Bevételek:

Pénzmaradvány-áthozatal a m. hóról	39 frt 44 kr.
Tamásfalva és Telek k. gyűjt.	1 frt 07 kr.
Lemhény község gyűjtése	— frt 79 kr.
Szörce község gyűjtése	— frt 54 kr.
Páké község gyűjtése	— frt 14 kr.
Papolcz község gyűjtése	1 frt 91 kr.
Körös község gyűjtése	1 frt 68 kr.
189. sz. alatti beteg számára külön rendelmény megtérítéséből	1 frt — kr.
Ápolási díjból	1 frt 50 kr.
„ „ „ „ „ „	9 frt 50 kr.
„ „ „ „ „ „	7 frt 50 kr.
„ „ „ „ „ „	7 frt 50 kr.
„ „ „ „ „ „	3 frt — kr.
„ „ „ „ „ „	1 frt — kr.
„ „ „ „ „ „	8 frt — kr.
„ „ „ „ „ „	30 frt 50 kr.
„ „ „ „ „ „	2 frt 50 kr.
„ „ „ „ „ „	11 frt 50 kr.
„ „ „ „ „ „	1 frt 20 kr.

Átvtitel: 120 frt 57 kr.

Áthozatal 120 frt 57 kr.

Dr. Sinkovics Ignác ur alapítv. a város pénztárából . . . 150 frt — kr.
K. Várhely város tanácsától a képvis. gyűlés által adott 3 nsz. öl. azaz 6 öl fa . . . 36 frt — kr.
Perselypénz gyűlt . . . 3 frt 74 kr.
A hó folytán elfogyasztott termények értéke . . . 10 frt 35 kr.
A k. várhelyi ver. ker. egylettől tagsági díjból . . . 235 frt — kr.
A kisegítő takarékpénztártól . . . 42 frt 98 kr.
A takarékpénzt. kamatokból . . . 80 frt 66 kr.
Benkő Gyula alapítványából . . . 5 frt — kr.
Tak. pénzt. ágyfelszerelésre . . . 129 frt 99 kr.
Összesen 814 frt 29 kr.

Kiadások:

Konyhai szükségletekre . . . 15 frt — kr.
Fejér Lukács urnak . . . 20 frt 70 kr.
Szabó Albert ur számlája . . . 1 frt 50 kr.
Konyhai szükségletekre . . . 10 frt — kr.
5 és fél kalangya zsúpért . . . 2 frt 27 kr.
A kórház szükség. vászonért . . . 8 frt 49 kr.
Kézdi-Várhely tanácsától 3 négyszög öl fa . . . 36 frt — kr.
Szabó Samu lakatos számlája . . . 1 frt — kr.
Rátz T. nak 3 öl fa elhozásáért . . . 1 frt 50 kr.
Kicsi János kéményseprőnek . . . 2 frt 25 kr.
Hus árba zsirnak valóért . . . 39 frt 16 kr.
Tejért . . . 12 frt 40 kr.
Fűszer-árakért . . . 17 frt 60 kr.
Molnár Józsiás urnak lisztért . . . 36 frt 70 kr.
Jancsó Gejza ur számlájára . . . 40 frt 34 kr.
Dr. Sinkovics Ignác ur 3 h. fiz. . . 50 frt — kr.
Sárkány Gyuláné fizetésébe . . . 14 frt 50 kr.
Mikonya Józsefné fizetésébe . . . 14 frt 50 kr.
Szolga és szolgáló fizetésébe . . . 10 frt — kr.
Az ápolónőknek cukor-, kávé- és borpénz . . . 6 frt 64 kr.
A hó folytán elfogyasztott termények értéke . . . 10 frt 35 kr.
Kis. takarékpénztárba betét . . . 150 frt — kr.
Kis. t. pénztárba kamatbetét . . . 41 frt 98 kr.
Tak. pénztárba kamatbetét . . . 80 frt 66 kr.
Kórházi ágyfelszerelésre . . . 129 frt 99 kr.
Pénzmaradvány a hó végén . . . 59 frt 76 kr.
Összesen 814 frt 29 kr.

Az előfordult betegségek neméről az orvosi jelentés fog felvilágosítást nyújtani.

Tisztelt választmány! Kórházunk működésének egy éve újabb lejárt. Hogy mennyire felelt meg hivatásának, azt évi jelentésében a közgyűlésnek fogom beértesíteni. Ezzel az 1886. évi utolsó havi választmányi ülést bezárom.

Magamat a t. választmány nagybecsü bizalmába ajánlván, maradok

tisztelettel
Szűcs József
polgármester,
kórházi gondnok.

Köszönetnyilvánítás.

A karácsonyest a keresztényvilág öröme- ünnepe lévén, minden nemes lélek siet, hogy szerzeményéből részesítse a szűkölködőket és ügyefogyottakat, letörölje az árva fájdalmas könnyeit, könnyebbitse az elaggott tehetetlen szenvedéseit, nyomorát. A ki így fogja fel a karácsonyt, a ki Jézus Krisztus magasztos szelleme szerint jótéteményeivel igyekszik azt mindenfelé örömmenné vá- rázsolni, annak van igaz karácsonyünnepe, az érezhet valódi benső örömet, annak lelké- ben él az igaz felebaráti szeretet, az isteni félelem és vallásosság. Mert Jézus Krisztus is azt mondta: „Nem arról ismerlek meg, m- lyen tanítványaim vagytok, hogy miként beszéltek, hanem hogy miként cselekedtek.”
A háromszékmezei „Erzsébet” árva- leány-nevelő intézet nemeskeblű pártfogói, jöltevői, mint eddig, úgy ez alkalommal is siettek meghozni az áldozatot a szeretet ol- tárára; a karácsonyi szent ünnepek alkalmá- ból a következő adományok küldettek be az árvák karácsonyfájára:

Báró Szentkereszty Stephanie intézeti el- nök 6 méltósága 37 drb gyász köténynek való, 1 véka körte, 1 véka alma, mélt. Pótsa Já- nosné intézeti alelnök 10 meter gyöles, 6 drb zabintendő, 2 pakk pamut, két véka mu- rok, egy véka gyümölcs, egy véka aszalt körte és alma, Hankó Lászlóné id. alelnök 1 frt, Fejér Károly járásbíró 1 frt, Szűcs Jó- zsefné polgármesterné 3 csomag cukorli, egy skatulya játék, 6 drb gyűszű, 12 drb kötött, 6 levél varróru, 1 pakk pamut, Szabó Mózesné urnó 40 kr, Welnreiter Györgyné 1 kosár alma, 2 köténynek való, K. Csizsár Józsefné 1 kilo cukorli, özv. Pap Andrásné 12 drb pogácsa és 1 matring gypot, Szűcs Mózesné kereskedőné 1 pakk gypot, 10 drb irka, Sáska Antalné 1 véka rozs és 50 kr, Kiss Zsigmondné Karatnáról 1 véka alma, 4 kupa mogyoró, Deák Anna kisasszony Ge- lenczéről 1 véka aszalt szilva, Tóth Sámuel 10 kr, Szabó Róza kisasszony 10 sing gyöles, Kovácsy Bálint ur 5 kupa bor.

A nemes cselekedetek oly értékesek, oly önzetlenül gyakoroltatnak, hogy azokért még a nyilvános elismerés és köszönet sem szükségesnek látszik. De részint a magunk igazolá- sára, részint a küldemények pontos átszol- gáltatásának tisztázása tekintetéből, mint máskor, úgy ez alkalommal is kedves köte- lességemnek ismerem, e kegyes adományokat árváink nevében nyilvánosan is hálásan meg- köszönni. Kérem az ég Urát, hogy drága életüket hazánk és nemzetünk érdekében is évek hosszú során tartsa meg, önzetlen, szíves áldozatukat kifogyhatatlan tárházából lelki és anyagi javakban gazdagon kárpótolja.

Kiváló tisztelettel

Kézdi-Várhelyt, 1887. jan. 1.

Nagy Károly,
árvaházi igazgató.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén,

január 11-én.

Magyar aranyárjádék 6%	—
Magyar aranyárjádék 4%	102.85
Magy. papírjárjádék 5%	93.—
Magyar vasúti kölcsön	149.75
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	99.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	117.50
M. keleti vasúti államköt. III.	104.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.25
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	104.50
Temes-bánati földteherm. kötvény	104.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	105.50
Magyar szőlődzma-váltási kötvény	99.50
Magyar nyermény-sorsjegy kölcsön	120.—
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	125.—
Osztrák járadék papirban	82.40
Osztrák járadék ezüstben	83.30
Osztrák járadék aranyban	113.—
1860. államsorsjegyek	137.50
Osztrák-magyar bankrészvény	875.—
Magyar hitelbank-részvény	301.75
Osztrák hitelintézet-részvény	291.70
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.91
20 frankos arany	9.97
Német birodalmi márka	61.90
London (2 havi váltókért)	126.50
20 márka arany	12.36

Piaci árak.

Kézdi-Várhelyt, január 6-án.

Buza (tisztá)	hektőliterenkint 5 frt 60 kr.
„ (elegy)	— frt — kr.
Rozs (tisztá)	3 frt 50 kr.
„ (elegy)	— frt — kr.
Arpa (tisztá)	2 frt 50 kr.
„ (elegy)	— frt — kr.
Zab	1 frt 60 kr.
Törökbuza	3 frt 60 kr.
Kása (köles)	7 frt — kr.
„ (árpa)	24 frt — kr.
Borsó	5 frt — kr.
Lenese	10 frt — kr.
Fuszulyka	4 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	1 frt 20 kr.
Marhahús kilogr.-kint	— frt 20 kr.
Disznóhús	— frt 36 kr.
Juh-hús	— frt 12 kr.
Szalonna	— frt 60 kr.
Faggyu (nyers)	— frt 18 kr.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Hirdetmény.

Ezennel köz tudomásul hozatik, mi- szerint Szentkatolna közönsége a Fekete- ügy vizén lévő malom felszerelvényeit, malomházat és melléképületeket dara- bonként január hó 23-án és a következő vasárnapokon d. e. 9 órán kezdve árve- rezés útján azonnali, esetleg 30 nap alatti, fizetés mellett eladja.

Ugyanezen alkalommal a malom-te- lek is 3 évi részletfizetés mellett örök áron eladatnak.

A feltételek a község házában meg- tekinthetők.

Kelt Szentkatolnán, 1887. jan. 7-én.

Szabó József,
bíró.
Barabás Gergely,
k.-jegyző.

MEGHÍVÓ.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság”

az 1886. üzletéről

VII-ik évi RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

Gyergyó-Szentmiklóson, 1887. január hó 30-ik napján délután 3 órakor a Laurency János ur nagytermében tartja meg.

E közgyűlés tárgysorozata:

1. Elnöki megnyitás.
2. Háromtagú bizottság kinevezése elnök által, a szavazati jogok igazolásának számbavételére.
3. Ezen bizottság jelentése folytán — ha a közgyűlés hatá- rozatképes — a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére három tagnak megválasztása.
4. Igazgatósági jelentés az 1886-ik üzletéről, a zárszámla és a nyermény felosztás előterjesztése, úgy szintén az igazgató- ság által tett több intézkedések és határozatok elbírálása, vala- mint több indítvány elfogadása.
5. A felügyelő-bizottság előterjesztése.
6. A felmentvények megadása.
7. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak három évre, a tisztviselőkné hat évre leendő megválasztása, s ezt megelőzőleg a közgyűlés kebeléből egy kilencztagu kijelölő bizottság kikü- ldetése.

Az alapszabályok 19. §-a szerint: hogy a közgyűlés határo- zatképes legyen, legalább 400 részvény képviselte megkivánta- tik. A szavazati jog akár személyesen, akár két tanu által aláírt felhatalmazással ellátott megbízott által — kinek azonban rész- vényesnek kell lennie — gyakorolható; ily meghatalmazást azonban csak távol lévő vagy meg nem jelenhető részvényesek adhatnak.

Nő részvényesek csak felhatalmazott által, gondnokság vagy gyámáság alattiak gondnokuk vagy gyámjuk, illetőleg ezek fel- hatalmazottjai által, erkölcsi testületek megbízottjuk által gya- korolhatják szavazati jogukat; ez utóbbi esetben nem kívántatik, hogy a megbízott részvényes legyen.

Ennélfogva a t. részvényesek értesítettnek, miszerint sza- vazataik gyakorolhatása végett „Igazoló-jegy”-üket — a törzs- könyvi kivonat szerint — részvény-bemutatás nélkül — folyó 1887. évi január hó 27., 28. és 29-ik napjain a délelőtti hivatalos órák alatt az erre felkért felügyelő-bizottságtól átvehetik.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság” elnök- ségétől Gyó-Szmiklóson, 1887. január hó 3-án.

Simon Ede,
könyvelő és h. titkár.

Merza Kristóf,
elnök.

Szenzációs hirdetmény.

26 - 30

Löw pokrócz- és szőnyeggyári raktára Bécsben az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a következő bámulatos olcsó árakon adja el és szállítja:

Lópokróczok 190 cm. hosszúság és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr. legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítők- és szőnyegekkül is használhatók.

Bouret-selyemágytakarók dara- bonként 2 frt 80 kr.

Sárgaszőrű bérkocsi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1½ méter szélességben a 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok a 3 frt.

Flanell-pokróczok a 4 frt.

Juta-fuggönyök redőzettel és roj- tokkal, elegáns kiállításban, 1 ab- lakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb 3 frt 50 kr.

Egy juta-készület, mely 1 asztalterítőtől és 2 ágyterítőtől áll, a legújabb minta szerint, roj- tokkal, 5 frt 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztal- terítőtől álló ripsz-készületek a leg- pompásabb színekben, selyemzi- norral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyegek vastag fla- nellel és jutával töltve, állatrajzok- kal és tájképekkel díszítve, aján- dékul különösen alkalmasak, 1 pár 2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Löw pokróczgyári raktárába (Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brünni ruhaszővetek télre és nyárra, tiszta gyapjuból, min- den divatos színben, teljes férfiru- hákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; leg- finomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaidek tiszta gyapjuból 3½ mtr. hosszúság, 1.60 mtr. szé- lességben, a 3 frt 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfino- mabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyzettel, szép kiállításban:

1 tucsat, uraknak 1 frt 20 kr.

1 „ hölgyeknek 1 „ —

1 „ lenzsebkendő 2 „ —

Tűzdelt ágyterítők vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legna- gyobb ágyhoz is, a 3 frt, legnagyobb- bak darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a leg- keményebb vászonból (kielejtők a legnagyobb ágyakhoz is); darabja 3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott Phönix- evőeszközök, melyek örökké fehé- rek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávékanál, együtt 24 drb, csak 5 frt.